

عنوان مقاله:

انگاره حیات شهری پایدار در تجلی حمل و نقل پاک ریلی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پیشرفت‌های اخیر در مهندسی راه آهن (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیدامیر سعادتجو - دانشجوی دکتری عمران گرایش راه‌وتراپری، دانشگاه علم و صنعت ایران

سمیراسادات سعادتجو - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

امروزه در بسیاری از شهرهای جهان، رویکرد توسعه بر پایه حمل و نقل همگانی به‌عنوان یکی از الگوهای توسعه رایج است. در واقع توسعه شهری بر مبنای حمل و نقل عمومی، یکی از راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار شهری است. از آنجاکه محل کاربریها و سفرها تعیین کننده یکدیگرند، این رویکرد که اصطلاحاً TOD نام دارد بر لزوم هماهنگی میان کاربری‌های جاذب سفر و زیرساختهای حمل و نقل شهری (خصوصاً حمل و نقل عمومی) تأکید دارد. بر این اساس ساختمانهای نزدیک محورهای اصلی و ایستگاه‌ها بایستی به لحاظ تراکم کالبدی و گونه عملکردی برنامه‌ریزی شده و نقشه پویایی برای تقویت تعاملات اجتماعی و تبادل فرهنگی مخاطبان خود داشته باشند. لذا با بهره‌گیری هوشمندانه از این فرصت میتوان خاطره ای مطلوب و ماندگار در آینده شهر رقم زد. شهر مشهد به‌عنوان دومین کلانشهر کشور در کنار نقش غالب زیارتی و گردشگری خود، در سطح مناطق شهری نیز دارای فرصت‌های زمینهای میباید که با توسعه آن میتوان کیفیت خدماترسانی را افزایش داده و نقش کلانشهری مشهد را تقویت نمود. تحقق توسعه پایدار جز با بررسی همه ابعاد زندگی شهری میسر نمیشود. استفاده بهینه و فشرده از زمین و عملکردهای مختلط انتفاعی شهری از یکسو و ایجاد فضایی نو برای رویارویی گونه‌های مختلف اجتماعی با یکدیگر و خلق فضاهای خاطره‌انگیز دارای هویت برای نسل آینده از سوی دیگر، باعث میشود تا فرصت پیدایش حمل و نقل ریلی (LRT) در سالهای اخیر کلانشهر مشهد را در خدمت شهر پایدار بکار گیریم. این مقاله سعی بر آن دارد تا به روش توصیفی با شناسایی معیارهای کالبدی، عملکردی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برگرفته از شرایط شهر مشهد، به تدوین الگویی دست یابد که حیات شهری پایدار را محقق سازد.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل عمومی، TOD، توسعه پایدار، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/745449>

